

lønnede, og så kunne man ikke friholde de bedrestillede.

Det var en argumentation, som vi var enige i, og derfor hjalp vi regeringen med et flertal til at vedtage lovforslag nr. L 11. Men når situationen nu opstår igen, fuldstændig den samme, vil regeringen pludselig ikke være med.

Det havde jeg egentlig regnet med, må jeg sige. For da regeringen suspenderede formueskatten, dengang man i finanslovforliget med De Konservative vedtog, at nu skulle formueskatten fuldstændig forsvinde, nu skulle man virkelig forgylde de rigeste her i samfundet, kunne vi jo opleve finansministeren på fjernsynet et par dage senere holde tale i en eller anden forsamling, hvor der var røde faner til stede, om, at så skulle han nok senere finde på nogle ideer til at komme og tage nogle penge fra de rige.

Han var altså ude og gøre lidt bodsgang. Han kunne godt se, at regeringen havde valgt en social profil, som var fuldstændig i modstrid med, hvad Socialdemokratiet historisk står for, og det skulle han så ud og lappe på ved at sige: Jamen senere finder vi jo nok på nogle metoder til, at de bedst stillede kommer til at betale noget mere.

Vi troede, kvitteringen skulle falde i dag. Vi troede, at når vi kom med et lovforslag, som fuldstændig svarer til det, regeringen selv var med til at vedtage for mindre end et år siden, så ville regeringen da i det mindste gribe halmstrået og sige: O.k., det er så chancen for at indfri nogle af de løfter, som finansministeren har været ude med. Men nej, regeringen vil altså ikke. Og for os er det bare helt uforståeligt.

I det hele taget er det uforståeligt for os, at vi har det dér høje skatteeft. Hvad er den særegne idé i, at de højstlønnede skal have en skatterabat, når kommuneskatten stiger?

De borgerlige partier var inde på, at de ikke går ind for skattestigninger. Næh, det kan jeg da godt forstå. Det er da også meget mere populært at gå ind for skattelettelse. Men når kommuneskatten nu stiger i en kommune, fordi byrådet har valgt det, hvad er så argumentationen for, at de, der tjener allermest, ikke skal betale deres fair del af kommuneskatten, at det lige præcis er dem, der skulle have rabatten?

Hvorfor ikke vende det på hovedet? Hvorfor ikke sige, at det var de lavest lønnede, der skulle have en særlig rabat, at det var de lavest lønnede, der skulle friholdes, når man satte kommuneskatterne op? Det synes jeg da der var mere

logik i både i forhold til de forbrugsmuligheder, folk har, og til almindelig social retfærdighed, og også for at kommunerne, når de træffer beslutninger om kommuneskatten, kunne vise sociale hensyn.

Men det er modsat i øjeblikket. Det er sådan, at når kommunerne vedtager skattestigninger, skal de se på, at de mest velstillede borgere bare kan sige: Pyt med det, det generer ikke os; det er ikke os, der skal betale den regning. Der er heldigvis et skråt skatteeft, og vi har så en socialdemokratisk ledet regering som garant for, at sådan skal det fortsætte. Det dér skrå skatteeft skal oven i købet sænkes, så rabatten bliver større og større til de største indkomster. Forstå det, hvem der kan.

Flere ordførere var inde på, at SF bare vil have skattetrykket op og op og op. Det er nu ikke rigtigt, men vi vil gerne have en anden fordeling af skattepolitikken i Danmark. Vi vil gerne have skattelettelse for de lavest lønnede, og vi vil gerne have en højere beskatning for de mest velstillede. Det er også rigtigt, at vi gerne vil have flere grønne afgifter for at tilskynde til mindre forurening og mindre ressourceforbrug. Så det er en skatteomlægning, vi primært argumenterer for.

Men om skattetrykket stiger en lille smule eller ej – det er ikke det, der generer os. Vi synes, at mange flere partier herinde burde være optaget af at sørge for en fair finansiering af det velfærdssamfund, vi har. Vi har et tordnende underskud på statsfinanserne, og i den situation er der ikke råd til at komme med forslag uden at anviser dækning.

Vi ved, at vi har problemerne med ventelister på børnepasning, mangel på plejehjemsbyggeri, dårlig kvalitet i hjemmehjælpen osv., og hvis vi skal leve op til de løfter, som masser af politikere herinde render rundt med om at løse de problemer, må vi også være villige til at fortælle, hvor pengene kan komme fra.

For os er der kun ét ordentligt svar på det. Det er, at det er dem, der har de største indkomster, der må bidrage mest her i samfundet. Det er det, forslaget her går ud på. Vi kan se, at det vil denne her regering åbenbart ikke være med til. Det må jo så indgå i vores bedømmelse af den sociale profil, denne regering har.

Hermed sluttede forhandlingen.